

НАДЕЖДА МИХАЙЛОВА: "КОГАТО МАХАХМЕ ШЕНГЕНСКИТЕ ВИЗИ, НЕ НИ ТРЯБВАХА ВЪНШНИ ЛОБИСТИ"

Публикуван на: 06-03-2006

Източник: [Портал ЕВРОПА](#)



В неделя, 5 март, министърът по европейските въпроси Меглена Кунева заяви по БНР, че в четвъртък правителството ще разгледа "четири възможни варианта" за членството ни в ЕС. Кунева обяви в "Неделя 150", че тази седмица ще предостави на медиите анализ за включените в Договора предпазни клаузи. Както отбелязва днес, понеделник 6 март, влиятелният вестник ДНЕВНИК, документът предвижда – освен едногодишната отлагателна клауза – още три защитни за ЕС мерки в областта на икономиката и правосъдието. ДНЕВНИК обобщава, че най-общо, те ограничават правата на България като член на ЕС.

Портал ЕВРОПА припомня, че в Програмата на "Правителството на европейската интеграция, икономическия растеж и социалната отговорност", на страница 75 е записано: "Присъединяване на България към ЕС от 1 януари 2007 г. и пълноценно участие в органите и институциите на съюза; активна и предвидима външна политика и политика по сигурността".

Портал ЕВРОПА очаква с нетърпение анализа, за да го помести за своите читатели. Междувременно екипът ни търси коментари, гледни точки и мнения по тази проблематика – от една страна, за да поддържа информирания обществен интерес към европейското бъдеще за България; а от друга – за да подпомогне българската администрация в нейната дейност.

В този смисъл, днес предлагаме интервю с г-жа Надежда Михайлова, бивш министър на външните работи.

Г-жо Михайлова, обръщаме се към вас като бивш външен министър. В неделя министърът по европейските въпроси Меглена Кунева очерта пред "Неделя 150" на БНР четири "сценария", свързани с членството на България в ЕС. Мислите ли, че тези варианти представляват вид отстъпление от програмата за управление на този кабинет?

Безусловно е отстъпление и доказателство, че са реалност очакванията ни, че правителството е в невъзможност да покрие критериите за членство. С изявления като цитираното от Вас, управляващите си отварят вратички с варианти и сценарии за възможен негативен доклад (на ЕК през май – бел.ред.). Водена от тревогата за подобно развитие, лично аз като заместник-председател на Европейската народна партия, съм поискала срещи с президента, с министър-председателя, с външния министър и с министъра по европейските въпроси. Причината е, че в Брюксел предстои важна среща, на която мога да лобирам пред колегите си от европейската десница за своевременна ратификация на Договора ни за присъединяване и за приемането ни в ЕС

през 2007 година. Аз ще бъда в Брюксел на 21 и 22 март, и в навечерието на срещата ще мога да лобирам пред министър-председателите от десницата в Европейския съюз за България. До сега съм се срещнала с президента Първанов и с външния министър Калфин. Нямам обаче отговор на желанието си за среща от страна на премиера Сергей Станишев и министъра по европейските въпроси Меглена Кунева.

Защо търсите подобна координация?

Заради спекулациите, които се тиражират напоследък – че, видите ли, десницата не била достатъчно активна за българската евроинтеграция и не желаела членство през 2007 година.

От кого според вас произлизат такива слухове?

От БСП, НДСВ и ДПС.

Оправдан ли е подобен дискурс?

Несъстоятелен е, понеже именно десницата реализира европейския проект на България. Правителството сега е безпомощно.

Но то търси чуждестранни консултанти и лобисти, които да го подпомогнат в неговата дейност.

Бих искала да направя коментар на обществената поръчка, с която МВнР търси на кого да даде 100 000 евро, за което научих от сайта Europe.bg. Тази обществена поръчка е форма за похарчване на едни пари за едни хора, и аз изпитвам недоверие към нейната ефективност. Така описаното задание не само изземва функциите на дипломатията, ами поставя следния въпрос: къде отидоха прословутите "големи връзки" на Симеон Сакскобургготски и Георги Първанов?

Кой тогава трябва да лобира?

Картината е следната: имаме национални парламенти на страни – членки, в които Договорът за присъединяване не е ратифициран. В тези национални парламенти основна роля играе не друг, а политическите партии. Те са – ако си послужим с описанието на обществената поръчка – "ключовите фигури, оказващи влияние върху общественото мнение и процеса на вземане на решения". Кой може да лобира пред политически партии? Разбира се, сродните политически партии от съответната държава. Аз ще покажа какво може десницата. Лобирането трябва да се извършва от политическите партии в България, чрез техните връзки с европейските им партньори, но, разбира се, на първо място от българската изпълнителна власт.

Г-жо Михайлова, когато вие бяхте външен министър, един от трудните въпроси за решаване беше премахването на визовите ограничения за българи в Шенгенското пространство. Нима тогава не ползвахте услугите на лобисти?

Нашите лобисти бяха всички министри и всички депутати от мнозинството. Ние бяхме много активни по въпроса за Шенген и резултатът се видя. Беше трудно, защото (за разлика от сега) имаме да преодоляваме стена от недоверие, натрупано по времето на Жан Виденов. Справихме се благодарение на свършената работа. Нямахме нужда от чужди консултанти.

Меглена Кунева каза, че четирите варианта са: отлагане за 2008 плюс 3 ограничителни клаузи (най-песимистичен), отлагане, но без ограничения (по-малко песимистичен), приемане през 2007 с клаузи (още по-малко песимистичен) и приемане през 2007 без клаузи (оптимистичен). Вие, г-жо Михайлова, кой от тези сценарий смятате за най-вероятен?

На този въпрос може да отговори единствено изпълнителната власт, понеже и правителството на

Саксбургготски, и правителството на Станишев водят преговорите с ЕС в пълно затъмнение и няма база за експертно предположение. Аз няма обаче да допусна отговорността за евентуален провал на присъединяването да се стовари върху десницата. А такива опити вече се правят.

Тройната коалиция обясняваше при съставянето си, че това, което я обединява идейно, е европейският приоритет. Ако членството през 2007 не се случи, ще означава ли това, че тя трябва да се разпадне?

Европейският съюз беше удобното алиби за порочното съставяне на тази "коалиция по интереси", т.е. това не са националните интереси, а нечии лични. При неизпълнение на ангажиментите, ЕС не може да продължи да е такова алиби... Това, че управляващите до 2005 управляват и сега, цели да оневини пропуските, допуснати в периода 2001-2005 година.

Това, че Меглена Кунева е министър по европейските въпроси и в настоящото, и в предишното правителство, какво е според вас: приемственост или вид заложничество?

Правителството на Симеон Саксбургготски допусна включването на предпазна клауза в Договора за присъединяване на България към ЕС. Това е оценката ми за това, дали има или няма приемственост...